

ZBIRKA LITERARNIH IN LIKOVNIH IZDELKOV UČENCEV

USTVARJALNI KULTURNI DAN

za učence od 6. do 9. razreda

ZBIRKA LITERARNIH IN LIKOVNIH
IZDELKOV UČENCEV

šol. l.
2020/2021

OŠ CENTER NOVO MESTO

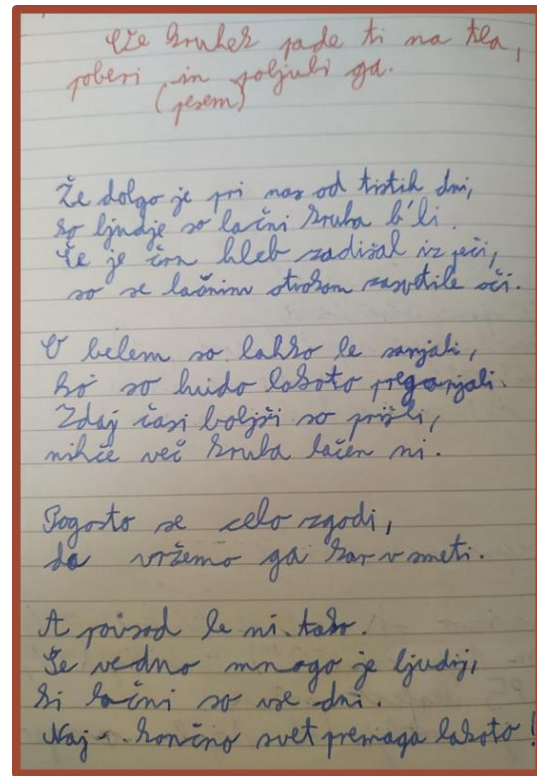
PRIJATELJSTVO JE POMEMBNO KOT KRUII

„Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga,“

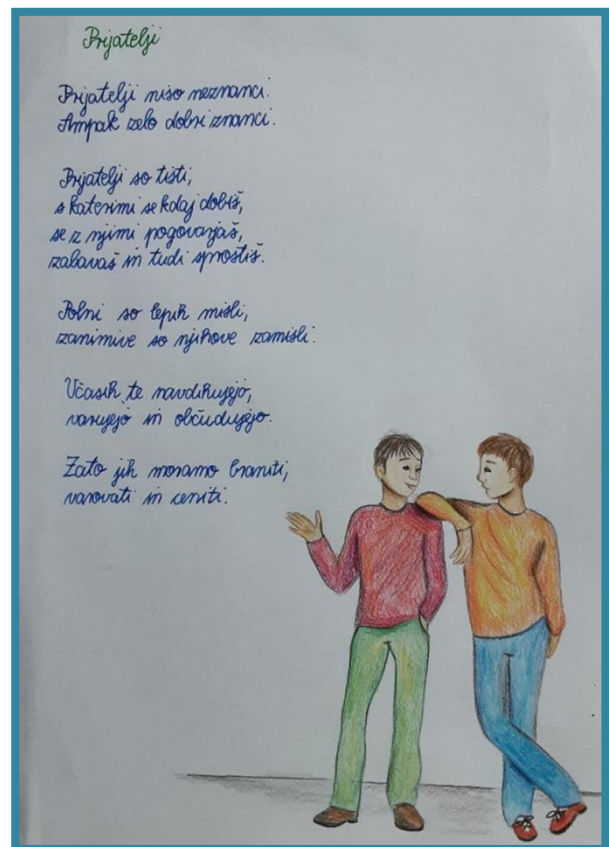
pravi star slovenski pregovor, na podlagi katerega je bil v letošnjem šolskem letu zasnovan tudi likovni in literarni natečaj Evropa v šoli 2021. Vsako leto namreč človeštvo zavrže približno 1,3 milijarde ton hrane, kar je tretjina vse hrane, proizvedene za prehrano ljudi. Količina odpadne ali zavržene hrane stane 2,2 bilijona evrov letno, kar je štirikrat več, kot je potrebno za prehrano vseh 815 milijonov ljudi na svetu, ki so še vedno vsak dan lačni. Ta ljudska modrost je dokaz, da je bila hrana v prejšnjih obdobjih dragocena dobrina. Ni je bilo v izobilju. Zanj je bilo potrebno trdo delati celo leto in zato jo je bilo treba spoštovati. Učenci so svoje misli o pomembnosti kruha strnili v pesmi, zgodbe in risbe.

IN KAKO POMEMBNO JE PRIJATELJSTVO?

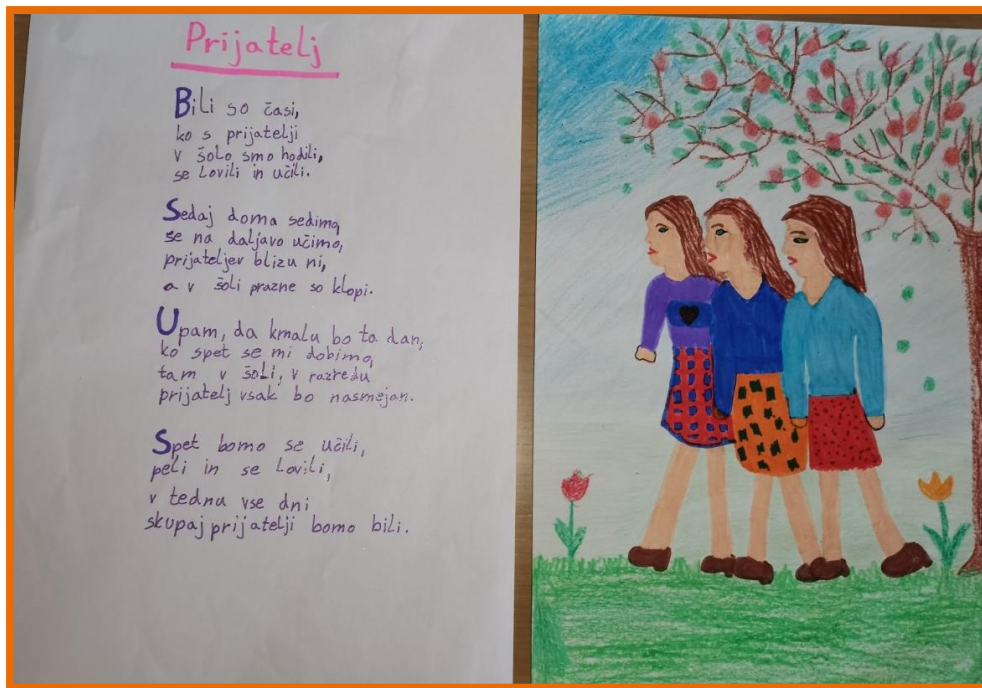
Medtem ko so nekateri učenci izbrali ustvarjanje na temo kruha, so drugi pisali in risali na temo prijateljstva, ki je za nas tako pomembno kot kruh. Poglejmo si njihove izdelke.

Mark Picek, 8. c

Nika Novak, 7. a

Laura Lipovec, 6. b

TUDI DROBTINE SO KRUH

Drobna deklica za vogalom živi,
redno mimo moje hiše *hiti*,
okoli šušlja se, o njej govori,
brez mame, očeta, da ona živi.
Take reči se o njej govori
in sama si hrano išče, prosi ljudi, ki srca bi
dobri bili,
ne najde jih, dobrih ljudi.

Enaki smo vsi.
Samo kruhek bi rada deklica in
okoli vogala nazaj bi odšla.

Ko zima je prišla,
res hudo ta deklica je lačna bila.
Udarca te zime preživela ni, na ulici
zlekne se, *sladko zaspi*.
Hude dni za sabo *pusti*.

Ella Repše, 9. c

PRIJATELJSTVO NI LAHKA STVAR

Prijateljstvo ni lahka stvar.
Radi se vedno imamo,
in vsakomur mora biti mar.
Jam in previsokih gora ne poznamo,
a nikoli ne priznamo
tega, da najboljša je, ko se ne vdamo.
En doseže sanje, drugega čakajo uspehi.
Lepo nam na obraze pridejo nasmehi.
Jokati se ne spleča, prijateljstvo vesela je
palača.

Nika Belavič, 6. c

ZAJTRK

Bine se zbudi in si pretegne vse kosti,
od glave pa pet vse ga srbi.
Lačen po hiši se potika in na kruhek naleti.
Sprša se: »Kako dolgo že tukaj tiči?«
Lačen ga gleda in se mu zazdi,
da ni nič slabši od drugih jedi.
Odloči se: »Pojedel ga bom.
S polnim trebuhom zapustil bom dom.«
Že stegnil je roko, da bi ga prijel,
a kruhek na tla je poletel.
Bine se sprašuje, če bi ga sploh vzela.
Spomni se, kaj oče je večkrat že mlel:
»Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi
ga!«

Jurij Lovrenčič, 8. c

RAZGIBANA VEJA

Prijateljstvo je kakor veter,
ki včasih piha hladneje
in nato vedno topleje.

Je ena duša, ki prebiva v dveh telesih
in se pelje na dveh kolesih.
Je drevo, ki nam daje zavetje
in nas greje kakor ptičje petje.

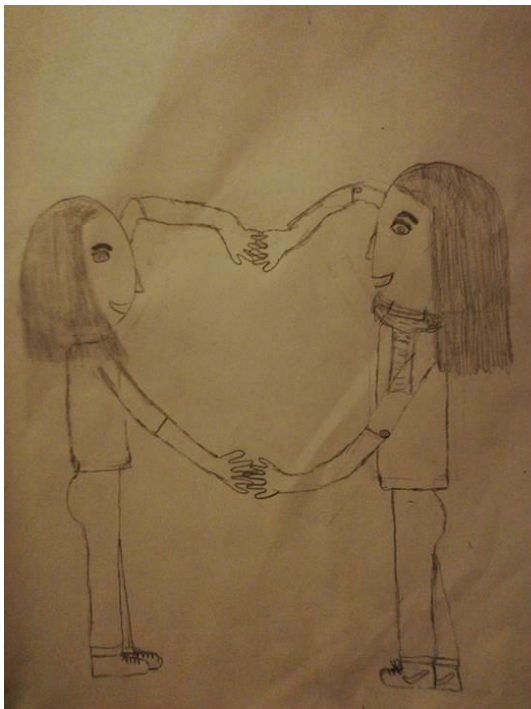
Na prijatelje nismo ljubosumni,
včasih smo le malce neumni.
Vsi občasno delamo napake
in se deremo kot nekakšne srake.

Prijateljstvo je lep spomin,
ki popestri tok današnjih dni.
Vse na svetu mine,
le prijateljstvo rine.

Franci Kostrevc, 6. b

BRINA NOVAK, LS3

NIKA BELAVIĆ, 6. C

JOVANA VIDIĆ, 7. A

BABIČIN KRUH

Zgodilo se je pred več kot sedmimi leti. Med poletnimi počitnicami sem nekaj dni preživel pri babici. Imela sva se zelo lepo. Veliko sva se igrala, hodila po gozdu in še in še. Proti koncu tedna (zdi se mi, da je bil petek) nam je zmanjkalo kruha.

Z babico vsa sklenila, da ga spečeva. In res. Še isto popoldne sva se lotila priprave testa in peke kruha. Najprej sva si pripravila vse sestavine, nato pa sva začela pripravljati testo za pisan kruh - za ajdov, koruzni in pšenični kruh. Večkrat sva ga pregnetla, nato pa sva ga zmešala med seboj. Pustila sva ga, da vzhaja. Ko je vzhajal, sva ga položila na pekač ter ga položila v segreto pečico. Ker sva naredila več testa, kot je bilo potrebno za en hlebec, sva nato zvila še nekaj ptičkov. Babica jih je zvila, jaz pa sem jim namestil zrna popra za oči. Po približno eni uri je bil kruh pečen.

Ko sva ga vzela iz pečice, je po celi hiši zadišalo po kruhu. Prišel je še dedek. Pridrvel je naravnost v kuhinjo. Babica je v smehu rekla: »S trebuhom za kruhom!«. Vsi smo se nasmejali. Odrezala nam je vsakemu po kos toplega, pravkar pečenega kruha.

Meni je na kruh namazala pašteto, dedek si je odrezal kos domače salame, ona pa ga je pojedla kar samega.

Potem pa se mi je zgodila nesreča. Ko sem kos kruha nesel do mize, mi je padel na tla. Babica me je videla in mi rekla: »Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga.« In res sem to storil.

Tako so se končale moje počitnice pri babici. Imel sem se zelo lepo pa še nekaj novega sem se naučil.

Žiga Butscher, 9. b

Maks Kocuvan, 6.c

Tija Regina Avsec, 6. B

Maks Kocuvan, 6.c

Tadej Čuček

DRAGOCENI KRUHEK

Že pri majhnem semenu, ki iz zemlje nam
vzklije,

se prične čudež življenja in harmonije.

Delovne ročice, ki pridno garajo,
pridelajo pšenico, v mlin jo peljajo.

Že melje se moka, ki mlin jo zdrobi,
v vreče pa belo zlato se praši.

Je cenjeno malo, premalo in nič,
saj danes je kmet za bogataša slabič.

Brez moke ni kruha, brez kruha ni jela
in vsaka družina lahko je vesela,
če na mizi je njihovi štruca polbela.

Je kruha včasih za vse bilo malo in usta
lačnih otrok zaman so čakala,
da mama na mizo hlebec bi dala in srca
otroška jim nasmejala.

Premalo, premalo kruh ceniti znamo
in če kruhek pade nam na tla,
tam tudi ostane - ne poljubiš ga.

Vsem nam se prehitro nekam muči,
za kruhek ta beli pa se trudimo vsi.

A ko ga imamo, ga cenit ne znamo
in vse se tako vsakdanje nam zdi,
ker nič nam ne manjka in lakote ni.

Na žalost po svetu, pa vsem ni lepo
in tudi obrne se sreča lahko.

Zatorej pregovor ta naj velja:

Če kruhek pade ti na tla,
poberi, poljubi ga.

Tija Žura, 9. a

LJUBI KRUHEK

V zemlji trdno zakopano seme
pšenice, ajde al' koruze,
z dežjem rase, sonce pozdravlja,
svoje klasje si popravlja.

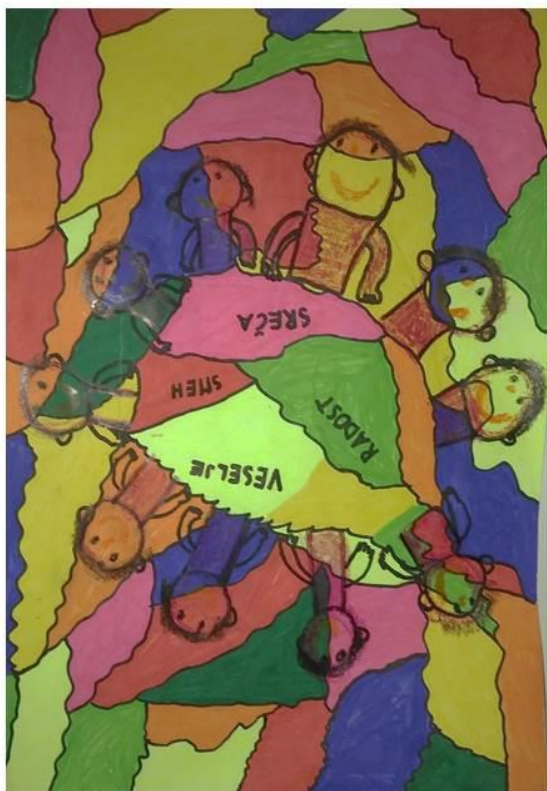
Iz dneva v dan steblo je višje,
dan, ko padlo bo, vse bližje,
ko sonca videlo več ne bo,
človeška roka stisne kar močno.

Ponos in oblika
zdaj v blago zavita,
v pekarni peku zdaj roke objema,
z jajci, vodo, soljo se moka sprijema.

V peči toplino počasi zajema,
svojo zapečeno obliko sprejema.
Na mizi zapečenost svojo razkazuje,
otrok na stolu si že prste oblizuje.

Najsrečnejši trenutek za vse,
srečno kruhek zasmeje se.
Nasitil prijazne je ljudi,
končno lahko oddahne si.

Tina Radkovič, 8. c

Franci Kostrevc, 6. b

Nika Novak, 7. a

Tom Dragan,
6. b

Iza Zupančič

MOJ PRIJATELJ

Moj prijatelj je pravi skladatelj.
Note z lahkoto napiše
in zraven še kaj nariše.
S skladbo vedno pohiti, da mi jo hitro
podari.

Najlepša pa je takrat,
ko jo napiše iz srca
in nadvse rad.

Tista, tista o rožah,
milih pticah,
o šumečih potočkih na deželi,
se čuti, kot da bi v pomad leteli.

Katjuša Cetina, 6. b

NAJBOLJŠI PRIJATELJ

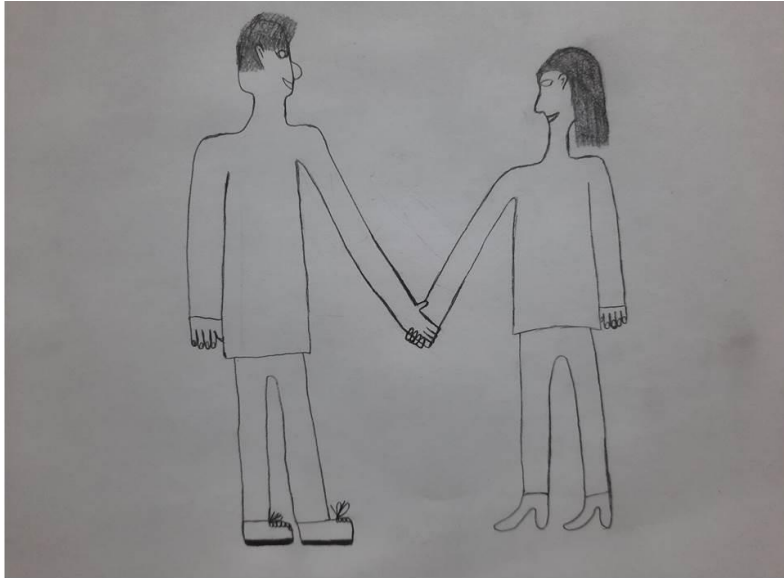
Najboljši prijatelj
je dober prijatelj.
Z njim se igram
čisto vsak dan.

Skupaj sva eno
kot šal spleteno.
Posojava si stvari
čisto vse dni.

Prijateljstvo nikoli ne zbledi,
čeprav si pred ekrani
in korona te lovi
vse ljube dni.

Kot prijatelj dober si
tudi na daljavo.
Vedno me spodbujaš ti
in mi rečeš: »Zdravo!«

Ema Tomažič in Žiga Pincolič, 6. b

Matic Kotnik 6.c

Ela Zagorc

Jure Putiš

DAVID MATJAŠIČ, 6 . A

VAL KOBE

ČE KRUHA NE BI BILO

Kruhek dragocen je zelo,
nahrani te, ko si lačen,
razneži te s svojo dobroto
in napolni z veseljem.

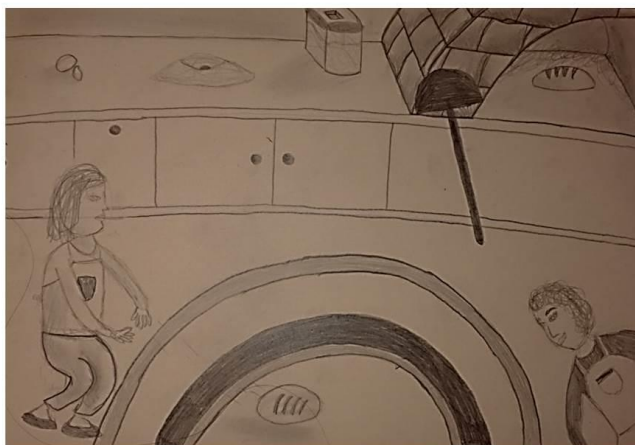
Če ti kdaj pade na tla,
ni konec sveta.

Kruhek je v redu in
še vedno poln dobrote.

Poberi ga,
vzemi ga v roko in glasno zavpij;
»Hvala, da si z menoj!«

Če kruha ne bi bilo,
bi lačni mi vsi bili,
žalostni stokali.

Vita Šobar, 9. b

JANJA DOLŠINA

ČE KRUHEK PADE TI NA TLA, POBERI IN POLJUBI GA

Pomisli le, kako ti je hudo,
če moraš piti le vodo.

Kolena od lakote se ti šibijo
in možgani v glavi se vrtijo.

Prav dolgo brez kruha ne gre,
saj ga potrebujejo pete.

Po več dneh brez hrane,
zgrudil bi se tudi Stane.

Z njim bi bilo konec,
ker ne bi dal nič v lonec.

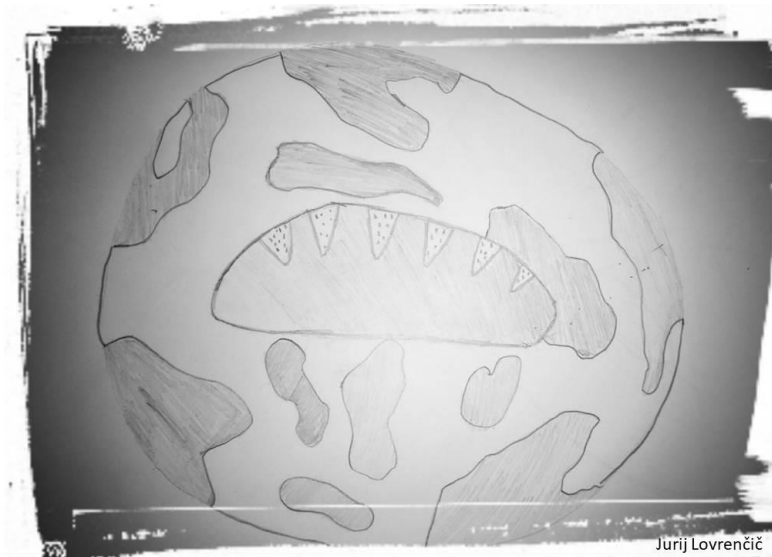
Že kot otroke so nas učili,
da hrano bi cenili.

Kruh v rokah dobro drži
in ga na tla ne vrzi.

Če pa ti slučajno pade,
naj ga pes ne ukrade.
Vreden kruh je kot zlato,
to vedno naj vodilo bo.

Poberi ga in ga poljubi,
to mi že zdaj obljubi.

Rebeka Maras, 8. c

Jurij Lovrenčič

Julija Judež

Marjan Kamenšek

Karin Bukovec, 6. c

KDO JE PRIJATELJ?

Prijatelj je tisti,
ki ob strani ti stoji,
kdor te ima rad
in kdor po igri hrepeni.

Prijatelj je vedno tam,
kjer ga potrebuješ sam.
Prijatelj te ima rad,
kot da si njegov brat.

S prijateljem sta kot rit in srajca
ali kot dan in noč.

Vedno, ko ga potrebuješ,
ti priskoči na pomoč.

Če se boš kdaj znašel sam,
nikar ne skrbi,
pravi prijatelj bo zagotovo tam.

Taja Prus, 6. b

Matic Kotnik

PRIJATELJI

Brez prijateljev ne gre,
to namreč vsak ve.

Brez prijateljev živeti je tako
kot biti zaprt v temni, prazni kleti.

Brez prijateljev hitro se izgubiš
v vrtiljaku današnjega sveta.

Za njih se vredno je truditi
ter jih ne pozabiti.

Pravega prijatelja
pustiti na cedilu ne smeš,
saj vreden je več kot »keš«.

Ela Zagorc, 7. a

Samo Tratar, 6.A

Eva Horvat, 6. C

Pia Resnik, 7.B

Jan Resnik, 7. B

ČE KRUHEK PADE TI NA TLA, POBERI IN POLJUBI GA

Jasna imela je d'narja velik.

Hrano je metala proč

in drugim govorila, naj se gredo solit,

samo da bi začutila notranjo moč.

Če ji je kruhek padel na tla,

ga je enostavno zavrgla.

Za druge ji ni bilo dosti mar,

razen če so imeli v žepu kak dar.

Ljudje na drugi celini so bili zanjo
muhe,

ki si ne zaslužijo niti krožnika juhe.

Lakota je bila zanjo nova beseda,

dokler je ne zadene totalna zmeda.

Iz sirotišnic slišala je zgodbe drugih
nemočnih otrok

in zaradi vseh pripovedi šlo ji je na jok.

Spoznala je, kako drugi trpijo,

medtem ko premožni ljudje nemoteno
spijo.

Njej hrana bila je samoumevna,

drugi pa zanjo garajo,

nejasna prihodnost nanje preži,

a se nikoli in nikdar ne predajo!

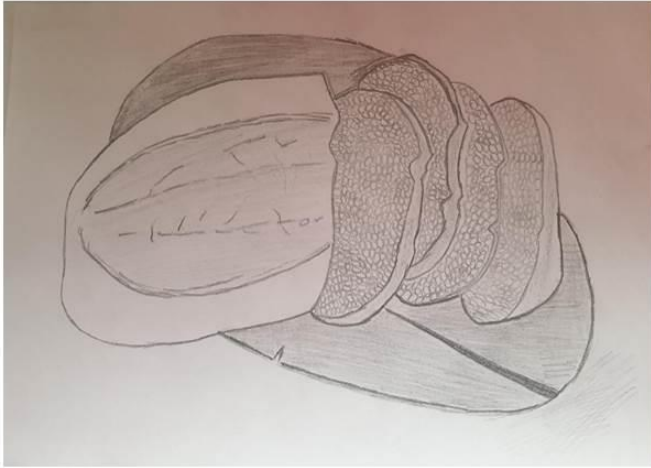
Ugotovila je, kako živež je nujen,

nekaterim pa nikoli ni bil ponujen.

Sklenila je, da hrane ne bo več metala
proč,

namesto tega bo drugim nudila pomoč.

Neža Skvarč, 8. b

Žiga Butscher, 9. B

Vita Šobar, 9. B

Neža Železnik Krhin, LS2

PRIJATELJ

Na prvi pogled vse čudno se zdi,
ko vidiš osebo na lastne oči.
Enkrat hitro, drugič počasi se pletejo vezi,
ki uničiti jih mogoče več ni.

Ko gre za prijateljstvo, nekaj narediš,
za kar je potreben pogum.
Le pravi prijatelj zate bo tvegaj življenje,
čeprav mu tega ne pravi razum.

Ni pomembno, v čem si različen,
vendar v čem si enak.

In če te je strah, obrni se na osebo,
ki te vedno ponese v zrak.

Pika Ban, 6. a

PRIJATELJSTVO JE KAKOR SONCE

Prijateljstvo je kakor sonce,
ki pogleda iz megle,
prijateljstvo kot žarek sonca,
ki pokuka iz teme.

Prijateljstvo je kakor zgodba,
ki le enkrat se konča,
sredi morja ali obzorja
ali modrega neba.

Na oblakih se igrava,
spiva in letiva,
gledava rumene ptice
in senice.

Nina Brčina, 6. c

Veronika Husak ,LS2

Ella Repše, LS3

ČE KRUHEK PADE TI NA TLA,

POBERI IN POLJUBI GA!

Kam gre ta naš svet?

Včasih je bil prekrit z naravo,

dandanes s plastiko je odet,

kaj šele da bi jedli zdravo!

Zahodni svet je lačen, a ni lačen hrane,

uničuje ta prelep planet, a se sploh ne
zgane.

Drugod pa lakota kot korona vedno bolj
razsaja

in žal temu ni videti ne konca ne kraja.

Zato vsako drobtino ceni,

s hrano ne pretiravaj,

zbiraj malo in po nizki ceni,

pri tem odločno le vztrajaj.

In svet bo lepši ...

Taja Skubic, 8. b

PRIJATELJSTVO ZAME JE

VESELJE

Prijateljstvo zame je veselje,

igra na igrišču,

lovljenje na dvorišču.

Skupaj se smejimo,

žalost si delimo,

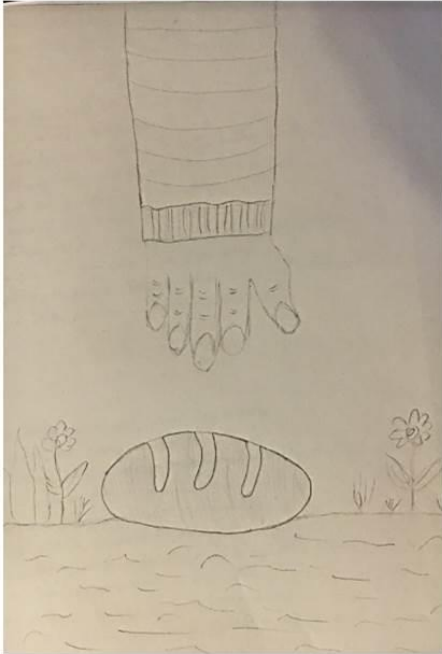
se obiščemo in pogovorimo.

V šolskih klopeh skupaj sedimo,

med odmori si skrivnosti delimo,

skupaj rastemo in se veselimo.

Sara Bratić, 6. c

Luka Medic, 9. b

Rebeka Mišljenovič, 6. c

Eva Kum, 6. c

PRIJATELJSTVO JE NAJPOMEMBNEJŠA STVAR

Prijateljstvo je najpomembnejša stvar,
ki brez tebe ne gre drugam.
Prijateljstvo je tudi najlepši dar,
in tebi le pravi prijatelj ponuja poseben
dan.

Prijateljstvo je zabavno in zanimivo,
hkrati pa nerazdružljivo,
če skregata se in se kdo od vaju kuja,
ti pravi prijatelj novo priložnost ponuja.

Če v različnih mestih živita,
se povabita in drug drugega gostita.
Pravi prijatelj ti vedno priskoči na pomoč,
Če tudi je temna in strašna noč.

Nika Božovič, 6. c

PRIJATELJSTVO JE DRAGOCENO

Prijateljstvo je dragoceno
in ne rabiš nič dati v zameno.
Ko enkrat prijatelja imaš,
se nikoli ne vdaš.

Pravi prijatelj pride v nesreči,
ko tvoj dan ne gre po sreči.

Vsi prijatelji so zlati,
ker znajo pomagati.

Te znajo nasmejati,
ko si v zagati.

Prijatelj vsak
je pravi junak.

Karin Bukovec, 6. c

ČE KRUHEK PADE TI NA TLA, POBERI IN POLJUBI GA

Če dedke in babice bi vprašali, kruh so pekli, bi dejali.

Kruhek ni bil bel in puhast, niti kupljen. Ko na mizo so ga dali, vsi so tekli, bi dejali.

Pade ti iz rok na tla in vedno se narobe obrne.

Ti si čisto ves is sebe, komaj so ga spekli, bi dejali.

Na en način se to rešiti da, le poberi in poljubi ga.

Tla so vedno od namaza, kaj spet drugi bodo rekli, bi dejali.

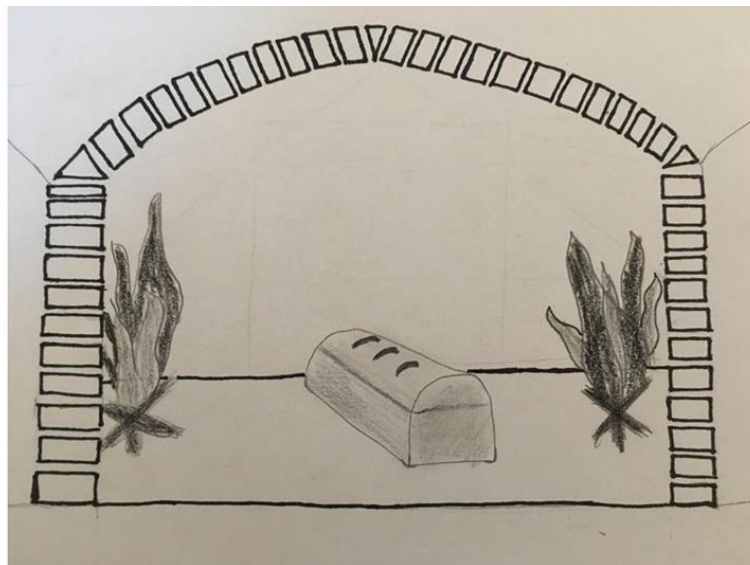
Poberi metlo in začni, se nikamor ne mudi.

In počisti prav tako, kot da nič ni tam bilo. Kaj drugače bodo rekli, bi dejali.

Poljubi zdaj ta kruhek svoj, da le ne bo šel stran nocoj.

Ga pogladi in pojej, novega ne bodo spekli, bi dejali.

Tjaž Glažar, 9. c

Tjaž Glažar <

David Zajc, 6. C

Fatima Mešinović, 7. A

Nejra Alijagić, 7. c

MAŠA SMILIĆ, 6. b

PRIJATELJSTVO PRESEGA VSE MEJE

Prijateljstvo presega vse meje,
prijatelj ti pomaga,
je zvest,
te nasmeje.

V srcu veliko je mest,
on spada v eno,
ti srce segreje.

Prijatelju zaupaš,
nad njim ne obupaš.
Če pa prizadene te,
nasmej se!

Ugotovil si, da pravi prijatelj ni.
Zapomni si –
pravi prijatelj te nikoli ne zapusti.

Iza Zupančič, 6. a

PRIJATELJ

Prijatelj je tisti,
ki ti stoji ob strani
in te vedno
pred drugimi brani.

Je tisti,
ki mu lahko zaupaš
in ga izdati
nikoli ne upaš.

Je tisti,
ki mu pomagaš vedno
in z njim
nikoli ne bedno.

Tina Darovic, 7. c

ŽIGA PINCOLIČ, 6. b

Maja Kocjan, 7. b

Emma Tomažič

KRUHEK

Nekoč je bil en fantič mlad,
ki ni imel ničesar.

Ni bil kot cesar bogat,
temveč zelo reven.

Komaj je imel za kruh,
a se ni pritoževal.
Sprijaznil se je z vsem,
kar mu je Bog dal.

Nekoč mu kruhek je padel na tla,
a šel ni po drugega.
Nekoč mu kruhek je padel na tla,
pobral ga je in poljubil ga.

Nejc Kotnik, 8. a

KRUHEK, OJ, DOBRI STARI KRUHEK

»Očka, kruha pekel bi,
toda moke ni.«

»Teci, teci k mlinu, teci,
naj ti zrna še zdrobi.«

Sinko se odpravi k mlinu

in glasno ječi:

»Al' pšenica še zori!«

Mišek iz luknje prileti in takole govori:

»Res je, da pšenica še zori,
a v kotu je en žakelj, kar postrezi si.«

Mlinček ga drobi,

oj, ta kruhek,

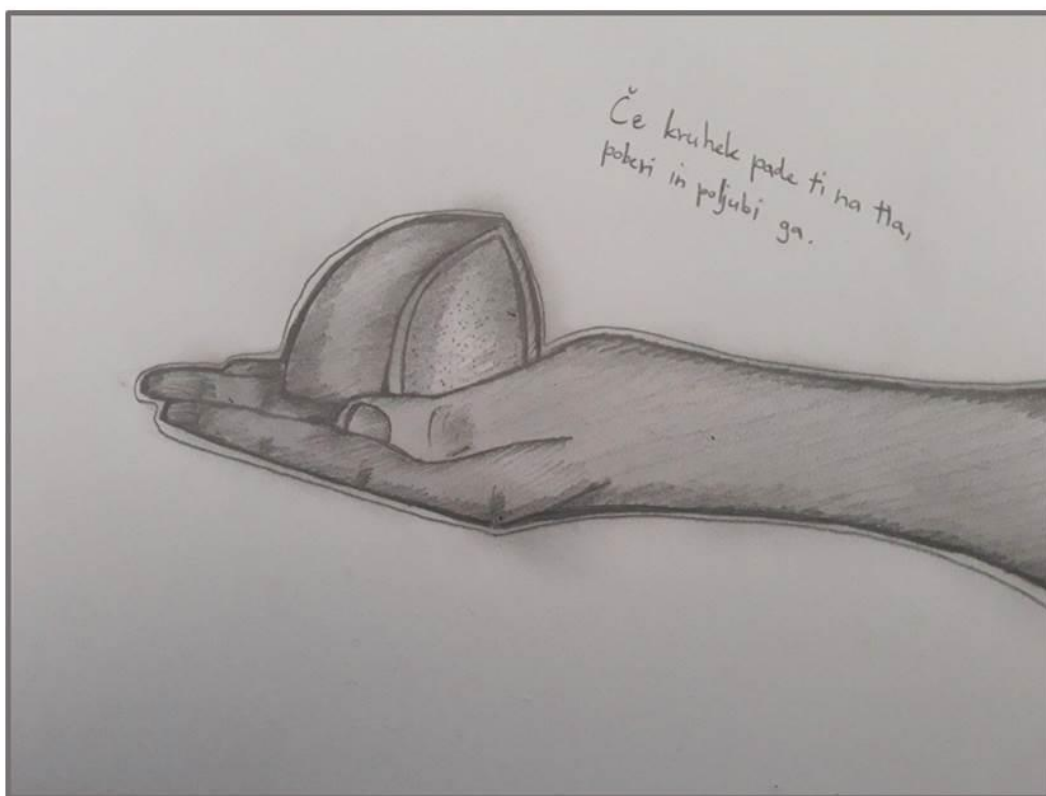
dobri kruhek

iz peči že diši!

Aljaž Kopina, 9. b

Ana Rolih, 7. a

Tina Radkovič, 8. c

PRIJATELJ

Zanj ni povabila,
ker spontano se zgodi.
Lahko prijatelji smo vsi.

Včasih je veselo,
da bi kar zapelo.
Včasih joče,
včasih stoče,
vendar vedno hoče.

Če ga iščeš ali ne,
skoraj vedno najde te.

Moraš biti pa vlagatelj,
če res pravi si prijatelj.

Jure Putiš, 7. c

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je kot čas,
ne moreš ga kupiti,
povem vam na glas.

Prijateljstvo je težko dobiti,
zanj se je potrebno potruditi,
lahko traja večno in srečno.

Prijateljstvo je kot sonce,
nekaj časa sije,
a lahko tudi kmalu zaide.

Filip Jerko, 7. c

Lana Podobnik, 7. c

ČE KRUIHEK PADE TI NA TLA, POBERI IN POLJUBI GA

Bogata deklica Naja ni bila navadna deklica. Živela je v veliki graščini in hodila v osnovno šolo Jelira Mraza v 5. razred. Oboževala je knjige in sladkarije, sovražila pa je žužke in zelenjavo. Bila je lepo vzgojena in pridna deklica. A zaradi bogastva, ki so ga imeli doma, je vedno mislila, da je boljša od drugih deklic, vse dokler ni prebrala knjige in doživela pustolovščine, ki ji je spremenila mnenje o hrani in bogatem življenju. Naslov knjige je bil Afriški otroci v revščini.

Naja je v knjigi prebrala o otrocih v Afriki, ki nimajo zajtrka ali večerje, za kosilo pa imajo komaj zadosti, da preživijo. Zasmilili so se ji, a zdelo se ji je, da v knjigi pretiravajo. Odločila se je, da bo en teden preživela s temi otroki in dokazala, da se avtor knjige moti. Napisala je sporočilo staršem, da gre v Afriko, kjer bo preživela en teden z afriškimi otroki, nato pa pride nazaj domov. Imela je le eno težavo – kako lahko sama pride čez pol sveta brez staršev. Razmišljala je o rešitvi, pri tem pa se je po nesreči dotaknila slike, na kateri so bili afriški otroci v Tanzaniji.

Začela jo je boleti glava in vrtelo se ji je v glavi. Postalo ji je slabo. Zaprla je oči in čez nekaj trenutkov se je vse umirilo. Glava jo je nehala boleti, ni se ji več vrtelo in ni ji bilo več slabo. Odprla je oči in pred seboj zagledala Afričanko, mamo štirih otrok, ki je sedela na vročem pesku. Pomela si je oči, saj je

misllila, da sanja. Ko jih je spet odprla, so bili Afričanka in njeni otroci še vedno tam. Pogledala je okoli sebe in opazila, da je v afriški vasi v Tanzaniji, ravno tisti, ki je bila na sliki v njeni knjigi. Nato se je opogumila in se odpravila proti Tanzanijki, da bi jo vprašala, kje je in kako se je znašla tam. Afričanka je ni razumela in je samo pokazala na staro ženico, ki je sedela poleg ognja. Naja se je odpravila proti ženici. Že se je želela predstaviti, ko jo je ženica ogovorila v angleščini. » Naja, pozdravljena. Res sem vesela, da rada bereš in da si prebrala mojo knjigo o tanzanijskih otrocih. In veseli me, da si našla portal, ki sem ga sama ustvarila«. Naja je bila začudena, kako lahko ženica pozna njeno ime in ni razumela, o kakšnem portalu ji govori. Za ženico je imela ogromno vprašanj. Razmišljala je, v katerem jeziku naj jo vpraša, saj je znala le slovenščino in malo angleščine. Ko se je zopet prebudila iz svojih misli, pa ženice ni bilo več. Odločila se je, da se bo sprehodila po vasi in morda našla ženico.

Medtem ko se je Naja sprehajala, je opazila, da je vas zelo majhna in ima le približno deset hiš, v njej pa živi več kot sto prebivalcev. Hiše so bile zelo majhne in niso imele oken. Imele so vrata in dimnik, iz katerega se je kadil črn dim. Na sredini vasi je bilo veliko ognjišče, kjer je pred nekaj minutami sedela stara ženica. Naja se je spraševala, kje je trgovina ali kino ali

zabaviščni park, kakršen je bil doma v Ljubljani. Čisto na koncu vasi je bila hiška, najmanjša med vsemi. Skozi vrata je ravno stopala stara ženica. Naja je stekla do nje in jo po angleško ogovorila: » Dober dan. Zanima me, o kakšnem portalu ste mi prej pripovedovali in kako sem prišla sem«. Ženica jo je pogledala, nato pa se odpravila proti ognjišču na sredini vasi. Naja se je odpravila za njo. Pri ognjišču je ženica spregovorila. » Portal, o katerem sem ti prej govorila, se imenuje Hrakruljeri portal. Njegova sestava in nastanek sta tanzanijska skrivnost. Skozenj si lahko prišla, ker so se ti tanzanijski otroci smilili in ker si se dotaknila čarobne slike«. Naja je bila presenečena kot nikoli prej. Nikoli ni mislila, da bi bile fantazijske knjige o portalih, ki jih je prebrala, lahko resnične. Ženici je odgovorila, da bi rada preživela en teden v tej vasici in živela kot otroci v Tanzaniji.

Ženica se je strinjala in ji ponudila pomoč. Naja je pred odhodom k otrokom iz vasi imela le še eno vprašanje. Vprašala je ženico, kje imajo trgovino ali kino, ta pa se je le nasmehnila in odgovorila, da v tej vasi ni trgovine. Najbližja je osemsto kilometrov stran, kamor se odpravijo enkrat na leto, ko imajo otroci rojstni dan, da kupijo vsakemu en bonbon. Kina pa sploh ni daleč naokoli. Naja se je začudila in šele zdaj razumela, kakšno je življenje v Tanzaniji.

Naslednji dan v Tanzaniji ji je bil grozen. Ko se je zbudila, je bila lačna, a

za zajtrk ni bilo nič. Komaj je dočakala poldne, ko je doma čas kosila, a tu ga ni bilo. Ob enih so šli vsi otroci in Naja do polj, kjer so gojili žito in zelenjavo, ki jim je komaj uspevala. Nabrali so, kar so potrebovali, in odšli nazaj v vas, kjer je ženica s tremi drugimi ženskami začela prati zelenjavo. Nato so ženice zelenjavo narezale in skuhale. Iz žita so naredile kruh za naslednji dan. Otroci in Naja so za kosilo dobili vsak po dva koščka zelenjave. Naja je bila zvečer sestradana, a vedela je da do naslednjega dne do treh ne bo dobila ničesar.

Počasi se je navajala na življenje v Afriki in po enem tednu je lakota ni več motila. Želela je ostati, a vedela je, da bo starše skrbelo. Odšla je do stare ženice in ji rekla, da je v vasi zelo lepo in bi z veseljem ostala, a ne more – zaradi staršev. Vprašala je, kako se lahko vrne nazaj domov. Ženica ji je povedala, da se ji bo vse, kar si močno želi, izpolnilo, tudi odhod domov. A preden je šla, ji je ženica želela podariti medaljon za spomin. Povedala je, da je ta medaljon tudi portal, s katerim lahko pride nazaj v vas, kadar želi. Naja se je zahvalila in si zaželela, da bi bila doma. Zopet je začutila bolečino v glavi, začelo se ji je vrteti in postalo ji je slabo. Zaprla je oči in čez nekaj trenutkov je bila doma.

Pomislila je, da je morda vse to le sanjala, a zatem je opazila, da ima za vratom medaljon. Želela je, da bi lahko otrokom iz vasi nekako pomagala. In kmalu je našla rešitev. Vsak dan je

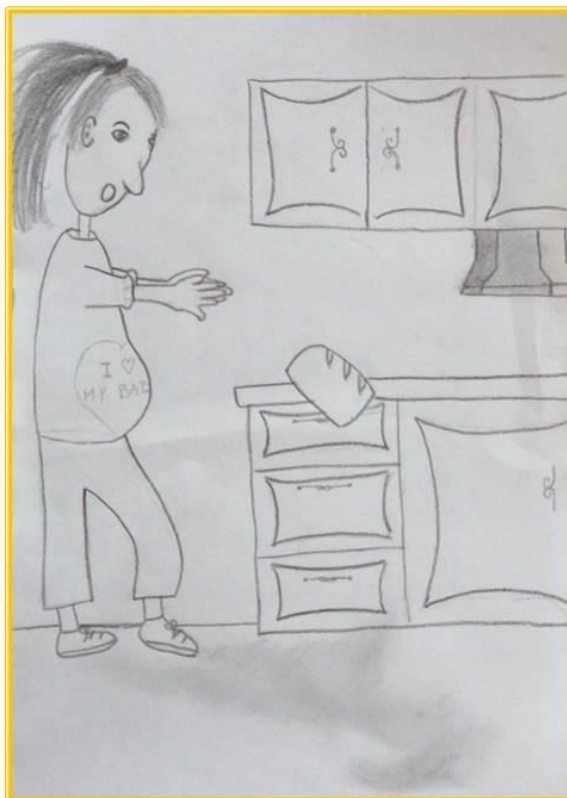
zjutraj s pomočjo medaljona odšla v Tanzanijo in otrokom ter tudi odraslim prinesla zajtrk. Otroci so jo vsak dan navdušeno pričakovali in bili zelo veseli, ko je prišla. Po nekaj tednih pa je ugotovila, da ne bo mogla celo svoje življenje oz. vsako jutro oditi v Tanzanijo in jim prinesiti hrane.

Nekega jutra, ko se je zbudila, je bila poleg njene postelje kokoš. Naja je bila presenečena in začudena, a dobila je idejo. V Tanzanijo je prinesla sto kokoši in les, da bodo lahko izdelali kokošnjake zanje. Otroci iz vasi so lahko zatem vsako jutro jedli sveža jajca, ki so jih spekli na ognju. Hrano za kokoši pa so pridobivali iz žita, ki so ga pridelali. Naja je zatem še velikokrat

obiskala Tanzanijo, ni pa ji bilo treba iti tja vsak dan.

Nekega večera, ko se je Naja odpravila v posteljo, se je zamislila. Knjiga, ki jo je prebrala o afriških otrocih, ji je spremenila življenje. Našla je portal, ki je bil skrivnost Tanzanijcev, spoznala je tanzanijske otroke in jim pomagala, da so lažje preživeli. Začela je jesti zelenjavo in poskusila biti pravična in enakovredna s svojimi sošolci in sošolkami. Končno se je začela zavedati, kaj je lakota. Zaradi nje je revna vas v Tanzaniji lažje preživela in Naja je bila tam vedno dobrodošla.

Gaja Klobučar, 8. b

Nika Peterlin, 8. c

OŠ Center Novo mesto

Šolsko leto 2020/2021

Pred slovenskim kulturnim praznikom

Kulturni dan za učence 6.–9. razreda

(Delo na daljavo)

5. 2. 2021

Dela učencev so nastala pri urah literarnega ustvarjanja in likovne umetnosti.

Zbrali in uredili:

Helena Kisilak, Valter Rabič, Maja Sečnjak, Zlata Valentić, Jana Zajc

Novo mesto, februar 2021